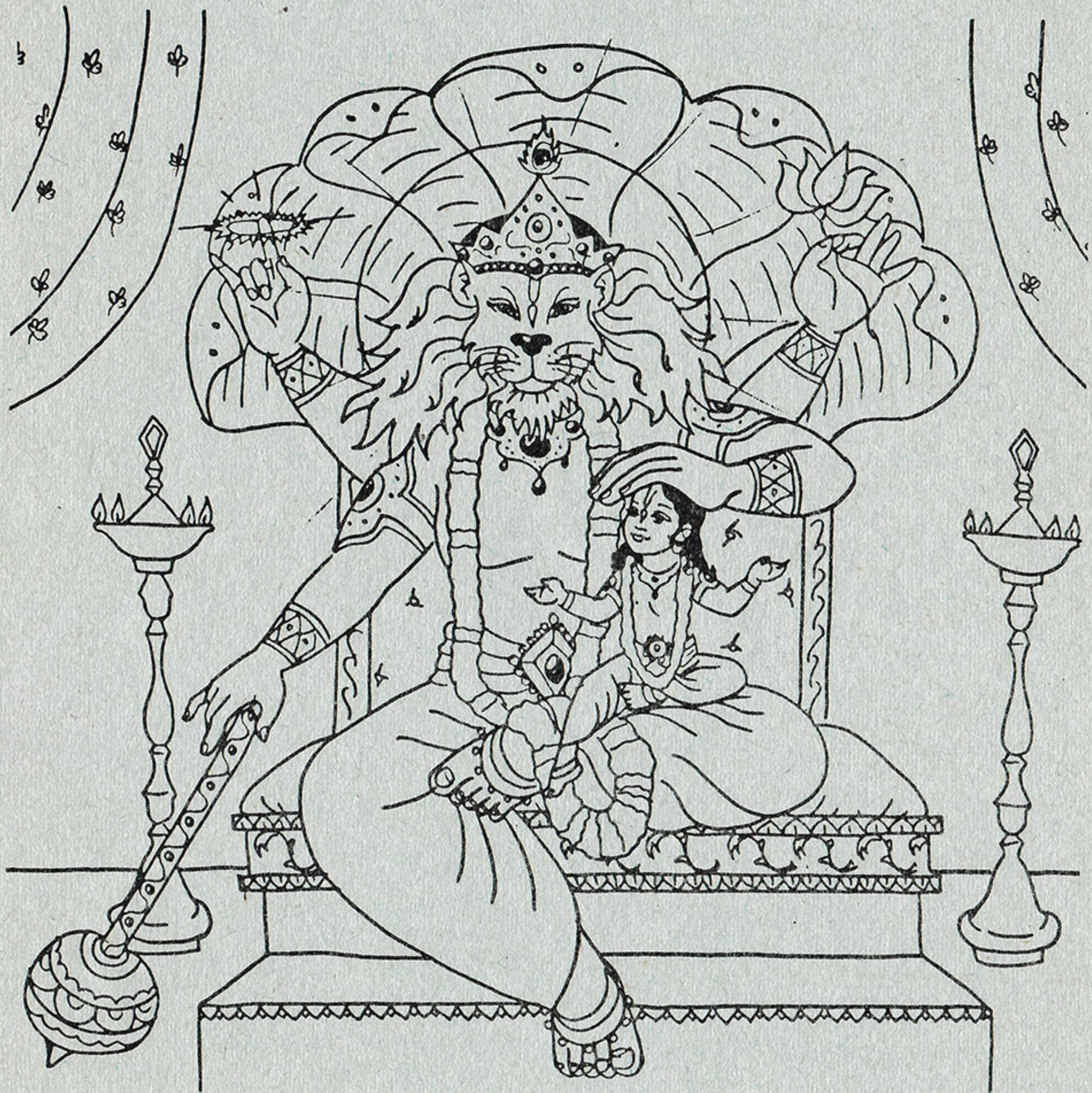

V Kršnūv zpravodaj

Časopis pro přátele a oddané Kršny duben - květen 1994

Nṛsimha-caturdaśī, 24. května 1994

Vázení přátelé,

jsme velice rádi, že jsme s mnohými z vás mohli oslavit Gaura-púrnimu na Kršnově dvoře a v centru v Praze. Také velice děkujeme za vaše duchovní závazky ke stému výročí oslav Šríly Prabhupády. Pro ilustraci a inspiraci uvádím některé z nich:

„Protože nejsem velký čtenář, rozhodl jsem se, že do roku 1996 přečtu všechny knihy Šríly Prabhupády vydané v češtině.“

(Zdeněk J., Valašské Meziříčí)

„K potěšení Šríly Prabhupády jsem od 1. března začal denně džapovat čtyři kola na různenci a snažím se přestat kouřit.“

(Jirka H., Bruntál)

„Posílám 150,- Kč jako malý příspěvek na propagaci a oslavu stých narozenin Šríly Prabhupády. Víím, že můj příspěvek je více než symbolický, ale určitě nebude poslední!“

(Jiří O., Hrádek)

„Jedním z našich závazků ke stému výročí narození Šríly Prabhupády bychom chtěli naplnit misi Šrí Čaitanji v šíření svatého jména Nejvyššího Pána. Tak jako dříve v Pardubicích, kde jsme se účastnili přednášek a společného zpívání Haré Kršna mantry, tak i zde v Náchodě bychom chtěli v této činnosti s vaší milostí a podporou pokračovat a organizovat na zdejší škole programy pro veřejnost.“

(Jana a Petr S., Náchod)

Hariból! Šríla Prabhupád bude určitě potěšen!

Potom bych vás ještě ráda chtěla informovat o nově vzniklém programu. Vytvořila se skupina oddaných, kteří cestují po českých zemích, navštěvují přátele Kršny a začínající oddané a pořádají programy pro veřejnost. Součástí takového vystoupení jsou bhadžany, přednáška, promítání, prasádam a na závěr zpívání Haré Kršna mahá-mantry provázené tancováním. Lidem se tyto programy velice líbí. Domů odchází šťastní s Haré Kršna na rtech a s novými knihami v tašce. I staré babičky s hůlkami zpívají a bujaře tančí. I vy můžete ve svém městě uspořádat podobný program nebo pozvat oddané domů.

Se svými nabídkami, návrhy, dotazy a problémy se můžete obrátit na Mě.

Vaše služebnice Džajašrí déví dásí

Z parikramového deníku

Oslavy zjevení Šrí Čaitanji Maháprabhua jsou v naší sampradáji obrovskou událostí, které se vyrovná asi už jen Šrí Kršna Džanmáštami. Díky milosti Kršny a Jeho oddaných jsme letos mohli alespoň někteří prožít Gaura-púrnimu v Májápuru, místě Panova zjevení.

Pro mě osobně byla z celého festivalu největší událostí parikrama — pouť po místech zábav Šrí Čaitanji a Jeho společníků. Chci se s vámi podělit o několik zážitků, na které už asi nikdy nezapomenu. Následují výtahy z deníku. Myslím, že nebude třeba nic dodávat, i když se jedná jen o stručné poznámky. Jenom snad, že parikrama se jde bosky a následující výňatky nejdou úplně chronologicky po sobě.

středa 16. 3.

4. den parikramy (12 km)

Budiček 3.00, sprchy venku, vlhké prádlo, mangala-árati. Vyrážíme v 5:15. Extáze — 1 000 oddaných, pochod bengálskými vesnicemi.

Parikrama je síla — pochod v rostoucím horku, zpěv, kirtan, přednášky, lidé na nás volají Hariból, Haré Kršna!

KDYŽ SESTOUPÍ NEJVYŠŠÍ PÁN, VŠECHNY INKARNACE A VŠECHNA SVATA MÍSTA SESTOUPÍ S NÍM.

Takže jsme v Kola-dvípu. Moc dobré prasádam ve stínu stromů. Po prasádam se mohutný zástup oddaných zvedá a přeplavuje Gangu na asi 10 lodích. Náhhera. Za rozpáleného poledne jsme vstoupili do města Navadvípu.

Pravý kirtan začal až v chrámu Šrí Čaitanji, tam je Božstvo, které uctívala Šrí Višnuprija (žena Šrí Čaitanji Maháprabhua).

Nezažil jsem zatím takový kirtan — Maharádžové se střídali a tanec nebral konce, trvalo to asi 2 hodiny.

Máme i pěkné video díky obětavé a náročné službě přítele Kršny Míly Pletánka, který bral kameru všude a přesto o ni nepřišel, což je v Indii malý zázrak. Tak každý z vás bude moci sdílet neopakovatelnou atmosféru celého festivalu.

GOURANGA!

Váš služebník bhakta Martin

Nrsimha-caturdaší

Den zjevení Šrí Nrsinhadévy

Přednáška Šríly Prabhupády v Bostonu, 1. května 1969

Šrí Nrsinhadéva se zjevil, aby přesvědčil ateisty o existenci Boha. Lidé tvrdí, že prý nikdo ještě neviděl Boha, ale to je pouze lživá propaganda. Každý viděl Boha. Oddaný Ho vidí ve svém srdci, v chrámu, všude. A ateista Ho uvidí, až když bije dvanáctá a má na kahánku. Prahlád Maharádž viděl Nrsinhadévu neustále.

premañjana-cchurita-bhakti-vilocanena santah sadaiva hrdayesu vilokayanti
(Brahma-sanhita 5.38)

Ti, kdo vyvinuli lásku k Bohu, *prema, premañjana-cchurita...* Ho vidí očima potřenými balzámem lásky. Jestliže své oči potřeme mastí lásky k Bohu, jsme schopni Ho vidět. Bůh není neviditelný. Když člověk s šedým zákalem či jinou oční vadou nemůže vidět, neznamena to, že pro něj nic neexistuje. Bůh je zde, ale protože Ho jejich oči nejsou schopné vidět, popírají Jeho existenci. Bůh je všude.

Naše oči jsou zaslepené hmotnou podmíněností. Nejen oči, ale všechny naše smysly. Jelikož jsme tak pyšní na své oči, říkáme: „Můžete mi ukázat Boha?“ Nezajímá nás však, zda jsou naše oči schopné Boha vidět. Tomu se říká ateismus. Pro obyčejného člověka je obtížné vidět i velkou osobnost jako je prezident Nixon, a oni by chtěli bez jakékoliv kvalifikace vidět Boha. To není možné. *Nāham prakāśaḥ sarvasya yoga-māyā-samāvṛtaḥ.* Kršna říká v Bhagavad-gítě, že se každému nezjeví. Je zastřen závojem jógamáji. Jógamájá nedovoluje každému spatřit Boha. Když chce někdo jít do našeho

chrámu, je podmínkou, aby si nejprve vyzul boty. Stejně tak musíme splnit určité podmínky, chceme-li vidět Boha. Bůh se nám zjeví jen tehdy, budeme-li Ho milovat. Jinak Bůh je zde neustále. *Premañjana-cchurita-bhakti-vilocanena santah sadaiva hrdayesu.* Sadaiva znamená neustále. Boha můžeme vidět nejen v chrámu. Oddaný vidí Boha neustále. Sadaiva. Sadā znamená neustále, dvacet čtyři hodin denně. To je vědomí Kršny. Jednou jsem dal příklad o ženě, která má milence a je velice zaměstnaná svými povinnostmi, ale neustále myslí na to, kdy se se svým milencem setká. Šríla Rúpa Gósvámí k tomu dodává, že její mysl je nestále zaměstnána přemýšlením o podobě a činnostech jejího milého. Stejným způsobem můžeme vyvinout lásku k Bohu a pak budeme vidět Boha všude a neustále, dvacet čtyři hodin denně. Takový byl Prahlád Maharádž. Neustále viděl Boha, Kršnu, ale jeho otec Ho neviděl, protože byl ateista. Zeptal se vyzývavě: „Kde je tvůj Bůh? Pořád o NĚm mluvíš. Dobrá, dnes ti něco ukáži.“ Vytasil meč a chtěl zabít svého vlastního syna. Ateista je tak zlý a krutý, že je schopen zabít svého vlastního syna. To je ateismus.

Po smrti svého otce se Prahlád Maharádž modlil k Nrsinhadévovi: „Prosím, odpusť mému otci.“ To je teismus. I když ho otec tak mučil, modlil se za něj. To je rozdíl mezi vědomím Kršny a obvyklým vědomím. Oddaní jsou velice milostiví.

*vāñcha kalpatarubhyaś ca
krpā-sindhubhya eva ca*

Vaišnava je oceánem milosti, který nemá konce. Z oceánu nikdy nemůžeme vysušit všechnu vodu. Stejně tak je vaišnava, oddaný, oceánem milosti. Můžete od něj vzít tolik milosti, kolik jen chcete, ale stále jí bude plný.

Prahlád Mahárádž je symbolickým příkladem vaišnavy. Snažte se ho následovat, nikoliv napodobovat. Nepokoušejte se napodobovat: „Prahláda Mahárádže hodili do vroucího oleje. Také mě hodte do vroucího oleje.“ Ne. To je napodobování. Nejprve se snažte být jako Prahlád Mahárádž. Nesnažte se experimentovat. To není dobré. Snažte se následovat. *Mahājano yena gataḥ sa panthāḥ*. Nemůžete napodobovat činnosti mahádžanů, velkých osobností. Měli byste následovat pokyny Kršny nebo Jeho zástupce, ale nemůžete je napodobovat. Poklesli byste. *Anusaraṇa*, nikoliv *anukaraṇa*. *Anukaraṇa* znamená napodobování, zatímco *anusaraṇa* následování.

Měli bychom následovat příklad Prahlády Mahárádže. Navzdory tomu, že ho otec neustále mučil, nikdy nezapomněl na Kršnu. I přes všechny nepřijemnosti od ateistů bychom neměli nikdy zapomenout na Kršnu. Je mnoho takových příkladů, jako na příklad Ježíš Kristus. Ukřížovali ho, ale on nikdy nepřipustil, že Bůh neexistuje. To by mělo být naše motto. Prostě následovat. Ať už jsi křesťan, hinduista či kdokoliv jiný, ale buď si vědom Boha. Vědomí Kršny znamená být si vědom Boha a za žádných okolností na Něho nezapomenout. Tomu se říká *saranāgati*, odevzdanost.

Ateistům jako byl Hiranjakašipu, kteří popírají existenci Boha, se Bůh zjeví v posledním okamžiku života. Ano. Ateista uvidí Boha, ale až v oka-

mžiku smrti. Uvidí Ho v podobě smrti. A teista, Kršny si vědomý oddaný, vidí Boha ve svém srdci dvacet čtyři hodin denně. Takový je mezi nimi rozdíl.

Smrti se nikdo nevyhne. I když ateista popírá existenci Boha, uvidí Ho v podobě smrti. V Bhagavad-gítě je vysvětleno, že každou chvíli o něco přicházíme. To není těžké pochopit. Jako můj věk. Je mi sedmdesát čtyři let, to znamená, že mi je již odebráno sedmdesát čtyři let mého života. Proto bychom si měli vážít každé chvíle—naším nejcennějším majetkem je život. I ten nám bude odebrán. To je zákon přírody. Nakonec přijde smrt. Kršna říká *mṛtyuḥ sarva-haraś cāham*. *Mṛtyu*, smrt odebere všechno. Vaše vzdělání, tituly, bankovní konto, miliony dolarů, dobré jméno, dům, rodinu, přátele, vlast—všechno vám vezme. Pro ateistu má Bůh podobu smrti. Když mu vezme všechno, pochopí, že Bůh existuje. Tak jako neposlušný člověk, který pochopí: „Ano existuje vláda,“ až tehdy, když je uvřazen do vězení a tvrdě potrestán. I spořádaný občan musí dodržovat zákony státu. Využívá všech výhod nabízených vládou a řídí se jejími zákony. Bez potíží. Ale když někdo řekne: „Nezajímá mě vláda. Jsem svobodný. Budu chodit nahý...“ Jako John Lennon. Ukázal se nahý a ihned ho zadrželi.

Tak to chodí. Ateisté se považují za svobodné a to je nesmysl. Jsou popsáni jako mūdhové, prvotřídní blázni. *Na mām duskṛtino mūdḥā prapadyante narādhamaḥ*. Studujte Bhagavad-gítu. Najdete v ní všechno. Ateisti jsou *narādhama*, nejnižší z lidí, a stejně tak nejlepší ze všeho je vědomí Kršny. Snažte se být nejlepší ze všech. Svět trpí nedostatkem takových lidí. Buďte příkladní. Poučte se z tohoto dne příchodu Šrí Nrsinhadévy.

Prahlád, oddaný Šrí Nrsinhadévy

Celá zápleтка začala dlouho před narozením Prahláda, o kterém je tento příběh. Ačkoliv čtyři světci, Sanaka, Sanátana, Sanandana a Sanat-kumára, jsou nejstarší ze všech živých bytostí a v době, kdy začíná náš příběh jim bylo už několik milionů let, vypadají stále jako pětiletí chlapečci.

Tito čtyři chlapečci slyšeli mnoho zajímavého o úžasných činnostech Nejvyšší Osobnosti Božství, Šrí Kršnovi, kterému se také říká Višnu, a tak Ho jednoho dne chtěli navštívit v Jeho transcendentálním sídle na vaikunthských planetách, které leží daleko za hmotným světem v duchovním nebi.

Když prošli šesti vstupními branami, spatřili u sedmé brány dvě zářivé osobnosti, ozbrojené kyjem a ozdobené čerstvými květinami a šperky. Tito strážci se jmenovali Džaja a Vidžaja.

Když strážci viděli, že čtyři světci se snaží vkročit na Vaikunthy, zatarasili jim vstup kyji, protože se domnívali, že to jsou jen obyčejné děti. Čtyři Kumárové se rozzlobili a prokleli je, aby poklesli do hmotného světa. Strážci uznali svou chybu a prosili o požehnání, aby nikdy nezapomněli na Nejvyšší Osobnost Božství. V tu chvíli se tam zjevil Šrí Višnu. Džaja a Vidžaja se Mu poklonili a prosili Ho o zrušení kletby narodit se v hmotném světě, kde by museli podstoupit utrpení rození, stáří, nemoci a smrti. Pán jim odpověděl: „Tito chlapečci jsou Mí věční oddaní a proto nemohu vzít zpátky jejich prokletí. Ale dám vám na vybranou: Buď se narodíte v hmotném světě sedmkrát jako Mí oddaní, nebo pouze třikrát jako Moji nepřátelé a Já vás pokaždé osobně zabiji za vaše hříchy.“ Džaja a Vidžaja si vybrali trojí zrození, aby se co nejrychleji vrátili zpět.

Jakmile sestoupili do hmotného vesmíru, strhla se ohromná bouře. Krávy ze strachu dojily místo mléka krev, z mraků přšel hnis, Božstva v chrámech prolévala slzy, stromy se samy kácely, uprostřed vesnic vyli šakali a z huby jim šlehaly plameny. Celou noc řádila tato hrozná bouře. Za takovýchto nocí se rodí démoni. Prokletý Džaja se tak narodil jako démonské dítě a dostal jméno Hiranjakašipu. *Hiraṇya* znamená zlato a *kašipu* měkký polštář. Byla mu předurčena spousta zlata a měkká postel.

Hiranjakašipu vyrostl v prudkého a hrozivého muže, který chtěl řídit celý vesmír. Proto plánoval válku proti polobohům. Také chtěl být nepřemožitelný a nesmrtelný. Samozřejmě v hmotném světě nemůže nikdo žít věčně, ani polobozi. Ale Hiranjakašipu se rozhodnul dosáhnout své touhy a podrobil se tvrdému odříkání. Po mnoho let stál na špičkách se zdviženýma rukama a s pohledem upřeným do slunce.

Takto stál velice dlouho, až z jeho těla zbyla jen kostra a zčásti ho zakrylo mravečnické hnízdo. Jen silou vůle řídil proudění životního vzduchu svými kostmi. Takovýmto odříkáním získal nesmírnou moc, že se i země strachy třásla a nebe bylo v plamelech.

Všichni polobozi byli rozrušení a obávali se stále se zvětšující Hiranjakašipuovy moci. Opustili své planety a vydali se za Brahmou, vládcem polobohů, aby si mu postěžovali. Brahmá se ihned vydal za Hiranjakašipuem, který se stal nebezpečný pro celý vesmír. Tušil, že Hiranjakašipu musí chtít nějakou zvláštní odměnu za toto bolestivé odříkání.

Hiranjakašipu požadoval nesmrtelnost, ale Brahmá mu odpověděl, že takové požehnání mu nemůže dát, protože sám není nesmrtelný a musí na konci tohoto věku zemřít. Hiranjakašipu tedy požádal o požehnání, která byla skoro stejná jako nesmrtelnost: „Ať žádné z tebou stvořených živých bytostí není příčinou mé smrti. Ať nezemřu uvnitř domu, ani vně, ani v noci, ani ve dne, ani na zemi a ani ve vzduchu, ať nejsem zabit žádnou zbraní, ani člověkem a ani zvířetem.“ Na to Brahmá přistoupil.

V době, kdy se Hiranjakašipu poddřoval v horách těžkému odříkání, polobozi napadli demony a zplundrovali Hiranjakašipův palác. Zatkli i jeho těhotnou manželku, protože měli strach, že přivede na svět démona stejné kategorie. Náhle se tam však zjevil velký světec Nárada Muni a zadržel polobohy: „Dítě v jejím lůně je bez poskvrny a bez hříchu. Je to velký služebník Nejvyšší Osobnosti Božství a proto ho nebudete moci zabít. Postarám se o matku Kajádhu a poučím ji a její dítě o vědomí Kršny a čisté lásce ke Kršnovi.“

Takto dítě v lůně společně se svou matkou naslouchalo vědě o Kršnovi a stalo se Jeho čistým oddaným.

Když se dítě narodilo, dostalo jméno Prahlád. Prahlád vlastnil všechny transcendentální vlastnosti, protože byl čistým oddaným Nejvyšší Osobnosti Božství. Když mu bylo pět let, otec ho poslal do školy, kde se učili, jak se stát prvotřídními demony. Jeho učitelé Šanda a Amarka učili Prahládu, jak porušovat Boží zákony. Ale Prahlád je vůbec neposlouchal. Trestali ho a vyhrožovali mu, ale on stále myslel na svého opravdového učitele Nárada Muniho, který mu říkal: „Všichni jsme částičky Kršny. Proto neustále vzpomínej na Kršnu a nikdy na Něho nezapomeň.“

Po nějaké době si otec nechal zavolat Prahládu, aby vyzkoušel, co se naučil. Prahlád mu odpověděl: „O nejlepší z demonů, naučil jsem se, že vše patří Šrí Kršnovi a že jsme všichni věční služebníci Pána.“ Hiranjakašipu nechápal. Rozhlédl se po svém bohatě vyzdobeném paláci a zařval: „Všechno patří mě a ne Kršnovi!“ Obrátil se na učitele a žádal vysvětlení, kdo mu tak zkazil syna. Ale nikdo

nevěděl. Zesílili strážce, aby se k němu nedostal žádný převlečený oddaný, který by ho mohl ovlivňovat.

Po čase byl Prahlád znovu předveden před svého otce. Učitelé si byli jisti, že je nyní lépe vychován podle démonských zásad. Hiranjakašipu si posadil syna na klín a zeptal se, co se naučil. Očekával, že uslyší něco o zlatě a zabíjení zvířat, ale Prahlád opět mluvil o oddanosti ke Kršnovi, o devíti způsobech uctívání Kršny. Když to Hiranjakašipu uslyšel z úst svého syna, přemohla ho nezměrná zlost a zařval na učitele. Ti však věděli, že to nebyla jejich chyba, že Prahlád má povahu oddaného již od narození.

Hiranjakašipu se rozhněval na Prahládu a rozkázal svým sluhům, aby ho zabili. „Prahlád je zdánlivě členem naší rodiny, ale ve skutečnosti je naším nepřítelem, protože ho nemohu ovládat. Jak se mi mohlo přihodit takové neštěstí? Můj vlastní syn je oddaným Kršny! Proto musí být na každý pád zabit. Odved'te ho a zabijte ho!“

Služebníci Hiranjakašipua byli hrůzostrašní demony. Odvlekli Prahládu do mučírny a bodali ho svými trojzubci. Ale Prahlád neměl strach. Klidně seděl a meditoval o Kršnovi. Cítil se zcela v bezpečí jako malé dítě na klíně své matky. Ačkoliv jeho tělo bylo velice křehké a měkké, nemohli jej poranit ani ostrými zbraněmi, protože ho ochraňoval Kršna. Kršna má rád všechny své děti, ale obzvláště ochraňuje ty, kteří Ho milují. Prahlád se nebránil a ani nekřičel, ale neustále zpíval svatá jména Kršny: Haré Kršna, Haré Kršna, Kršna Kršna, Haré Haré, Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré.

Potom se demony pokoušeli poslat na Prahládu obrovského rozzuřeného slona, jehož nohy byly tvrdé jako skály. Slon byl zvláště vycvičený rozdupávat nepřátele, ale Prahlád dál beze strachu meditoval o Kršnovi. Když slon uviděl nebojácného Prahládu, jemně si ho chobotem posadil na záda a bez ohledu na svého trenéra s ním odešel.

Když Kršna někoho ochraňuje, nikdo ho nemůže zabit, ale chce-li Kršna někoho zabit, nikdo ho neochrání. I když Hiranjakašipu chtěl zabit svého syna, nepodařilo

se mu to, protože Kršna ochraňoval malého Prahládu a tak se mu nemohlo nic stát.

Hiranjakašipu se však nechtěl vzdát svého záměru. Nyní poručil, aby ho hodili do díry plné jedovatých hadů. Strážci nevěřili svým očím, když se přišli podívat, zda už je mrtvý, protože Prahlád si hady ochočil.

Hiranjakašipu si myslel, že Prahlád dokáže nějakým způsobem ovládat zvířata. Proto se rozhodl, že ho vlastnoručně shodí z vysoké skály. Prahlád však nikdy nepochyboval o Kršnovi a tak neměl strach.

A skutečně, chvíli před dopadem se zjevil Kršna a chytil ho do Svých měkkých rukou a opatrně ho postavil na zem.

Démon se však stále nevzdával. Nechal Prahládu ponořit do vroucího oleje. Ten však neustále meditoval o svém úctyhodném Pánu a nic se mu nestalo. Síla jeho víry byla silnější než všechno utrpení, které mu připravoval jeho otec.

„Když ho nezdolalo horko, tak možná zima,“ plánoval Hiranjakašipu další úklady o život Prahlády. Nechali Prahládu samotného na severní části planety, kde je neustále zima a mráz. Avšak Prahlád snad ani necítil smrtelnou zimu a ani si nevšiml, že sněží a fouká mrazivý vítr. Jeho myšlenky, kterými byl neustále u Kršny, a jeho láska k Němu ho zahřívaly.

„Nejsem k němu dostatečně tvrdý,“ myslel si Hiranjakašipu a připravoval si další krutou metodu k zabití svého syna. Nezničil ho však ani silný orkán, vyhladovění ba dokonce ani otrávené jídlo, protože Prahlád je jako obvykle obětoval, a tak ztratilo milosti Pána své smrtonosné účinky.

Hiranjakašipu začal pochybovat: „I když je Prahlád ještě dítě, nezná strach. Nikdy nezapomene na svůj vztah k Višnovi a proto je jako stočený psí ocas, který se nikdy nedá vyrovnat.“ Ale Prahládovi učitelé chtěli ujistit Hiranjakašipua, že malé dítě se dá vycvičit a že se nakonec poddá jejich vlivu. Hiranjakašipua to uspokojilo a proto znovu poslal Prahláda do démonské školy. Ačkoliv Prahlád nikdy neposlouchal pokyny svých učitelů, šel znovu pokorně a poslušně do školy.

Vždycky, když učitelé odešli domů, zvali kamarádi Prahláda, aby si s nimi šel hrát. Prahlád je však s úsměvem poučoval o marnosti hmotného života.

Protože chlapani měli Prahláda rádi, odložili své hračky a poslouchali ho.

„Moji milí přátelé, dokud jsme ještě mladí, měli bychom využít svého času ke službě Pánu místo nesmyslných pokusů nalézt dočasné štěstí. Všichni hledáme našeho nejmilovanějšího přítele a tím je Kršna. A když Mu budeme s láskou a oddaností sloužit, budeme věčně šťastní.“

Prahládova láska ke Kršnovi byla tak veliká, že ji mohli cítit i jeho přátelé. Nakonec začal Prahlád zpívat svatá jména Pána: Haré Kršna, Haré Kršna, Kršna Kršna, Haré Haré, Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré a jeho přátelé se přidali. Pozvedli ruce a radostně tancovali.

Jakmile učitelé zaslechli hluk zpívajících dětí, vběhli do třídy. Zjistili, že ze všech žáků, synků velkých démonů, se stali oddaní, dostali strach. Předvedli Prahláda před Hiranjakašipua a vše mu vyprávěli.

Když se to Hiranjakašipu dozvěděl, třásl se vzteky po celém těle. S konečnou platností se rozhodl, že zabije svého syna. Zůfil a syčel jako had, zatímco Prahlád seděl pokojně se sepjatýma rukama na klíně svého otce. Hiranjakašipu mu nadával: „O nejpokleslejší z lidí, vzpřičil ses mojí nadvládě. Proto Tě zabiji! Nejen, že uctíváš Višnu, mého věčného nepřítele, ale také kazíš děti ostatních démonů, protože je učíš o oddanosti Višnuovi. Odkud, ty darebáku, bereš tolik síly, abys byl tak troufalý a nebojácný? Stále mluvíš o tom tvém všudepřítomném Višnuovi. Ale kde je ten Višnu, vždyť není vidět? Je tady nebo támhle, nebo je v tomto sloupu?“

Prahlád odpověděl beze strachu: „Ano, můj Pán je všudepřítomný, je dokonce i v tomto sloupu.“

Hiranjakašipu vytasil meč a zaslepen hněvem uhodil do mramorového sloupu, ve kterém měl být údajně schovaný jeho největší nepřítel. V tom okamžiku zazněl ze sloupu strašlivý řev a celý vesmír se třásl strachy. Hiranjakašipu se rozhlížel, odkud vychází tento hrozivý zvuk, když tu náhle vystoupil Pán ze sloupu v nádherné podobě. Hiranjakašipu se divil: „Co je to za bytost, napůl člověk a napůl lev?“

Šrí Kršna se zjevil v podobě Nrsinhadévy, aby ochránil Svého čistého oddaného Prahláda a aby zničil démona Hiranjakašipua. Ale Hiranjakašipu byl pyšný a myslel si, že díky Brahmovu požehnání se mu nemůže nic stát. Neměl strach, uchopil kyj a napadl Pána. Pán ho také uhodil jemně Svým kyjem a chvíli odrazil jeho rány. Ale ve skutečnosti si zahrával s hloupým králem démonů jako kočka s myší.

Nakonec Pán ze Sebe vydal srdceryvný smích. Dokonce i Hiranjakašipu přivře ze strachul oči. Pán se na něj vrhl a položil si démona na klín. Ve dveřích sněmovní síně ho rozerval Svými drápy na kousky.

Protože Bůh je nejmoudřejší osoba, zabil Hiranjakašipua, aniž by porušil Brahmův slib. Nezabil ho ani uvnitř, ani venku, ale na prahu. Nebylo to ani na zemi, ani ve vzduchu, ale na klíně Pána. Nebyl ani den, ani noc, ale stalo se to za soumraku. Démona nezabil ani člověk, ani zvíře, ani žádná zbraň, ale zabil ho Samotný Pán napůl člověk a napůl lev Svými drápy.

Potom se Šrí Nrsinhadéva posadil na Hiranjakašipův trůn. Jeho ohromné tělo zářilo a nikdo se neopovážoval přiblížit. Pouze Prahlád se nebál.

Pán se zaradoval, když viděl, jak k Němu směle přichází Jeho malý oddaný a klaní se. Jak se usmál, jeho zuby zářily jako blesky. Láskyplně položil Svou ruku na chlapcovu hlavu. Stejnou ruku, jejíž ostré nehty před chvílí zabily démona Hiranjakašipua.

Prahlád konečně spatřil svého Pána tváří v tvář. Hlas se mu štěstím třásl: „Můj otec se mě pokoušel zničit, ale Tys mě vždy zachránil. A teď jsi ho konečně zabil. Ale doufám, že ho nepošleš do pekla.“ Na to mu Nrsinhadév odpověděl: „O můj čistý oddaný, tvůj otec byl očištěn společně s jednadvaceti předky tvé rodiny. Protože ses narodil v této rodině, dosáhla celá dynastie osvobození.“

Šrí Nrsinhadéva byl velice potěšen Prahládem: „Rád plním přání všech živých bytostí, proto Mě můžeš požádat o jakékoliv požehnání.“ Ale Prahlád spokojený v Pánově společnosti, že si už nic nepřál. Ale Šrí Nrsinhadév mu chtěl stůj co stůj něco dát.

Prahlád se usmál a řekl: „Nechci nic pro sebe. Ve světě je tolik lidí, kteří se honí za penězi, šaty a drahokamy. Čím jsou tyto hračky v porovnání s oddanou službou Tobě? Jestli mi chceš stůj co stůj něco vyplnit, tak Tě prosím, abys odstranil z mého srdce všechny hmotné touhy a navždy mě zaměstnal ve Své oddané službě. To je mé jediné přání.“

Co mám dělat? Můj manžel není oddaný!

*Napsáno podle článku Róhinínandany dáse z Anglie uveřejněném
v časopise Back to Godhead (2-93)*

Co si počít, když váš manžel není oddaný Kršny? Co byste poradili někomu jinému v této situaci? Jak se rozhodnout, co je správné a co byste měli udělat?

Před časem jsem dostal dopis od začínající oddané jménem Susan, která mi napsala, že se cítí být v pasti a neví kudy kam. Susan se setkala s hnutím před pěti lety, když dostala knížku „Dokonalost jógy“. Její manžel James jí dal knihu v domnění, že jde o nějaká cvičení. Susan si ji se vzrušením přečetla a pak se pustila do Bhagavad-gíty, takové, jaká je, která byla, jak sama píše, jako „jemný teplý proud, který ke mně plynul. Bylo to jako by všechno, nad čím celý život přemýšlela, bylo sepsáno na papír.“

James se nejprve trochu zajímal o vědomí Kršny a společně se Susan navštívili několik středisek hnutí. Hledali alternativní způsob myšlení i života. Susan začala získávat „vyšší chuť“, ale James neměl rád „přehnanou horlivost“ některých oddaných a jeho zájem se vytratil. Nyní kritizuje její snahy o oddanou službu a Susan má pocit, že nemůže dělat pro Kršnu vše, co by chtěla, třebaže dokázala zpívat denně 14 kol džapy a číst Prabhupádovy knihy. Ptá se, zda je možné sloužit Kršnovi a starat se o rodinu, která nemá zájem o duchovní život a někdy dokonce válčí proti ní.

Susan také píše, že někteří oddaní jí radili vše tolerovat a jiní řekli, že bude lepší, když odejde z domova. Susan miluje svého manžela a rodinu, a protože nyní začíná milovat Kršnu, cítí se zmatená. Znamená to snad, že když si člověk chce být vědom Kršny, musí si vybrat mezi Kršnou a svou rodinou? A je-li takováto volba opravdu zapotřebí, kdy je ta správná chvíle to udělat?

Když jsem se chystal ji odpovědět na dopis, moje první myšlenka byla: „Je to opravdu tak, jak si myslí? Jak ví, že James není oddaný a ona je?“ A tak jsem napsal: „Z širšího pohledu existují pouze dva druhy živých bytostí — ty, které si jsou vědomé Kršny a ty, které nejsou. Každá duše je sice ve své podstatě služebníkem Kršny, ale některé od Pána dobrovolně odešly. Z těchto zbloudilých duší se některé znovu snaží se k Němu dostat. Upřímně živé bytosti se postupně osvobodí od hmotné nárky a zapomětlivosti a znovu se stanou Jeho služebníky, Jeho oddanými.“

Slovo *oddaný* v tomto smyslu znamená čistý oddaný. My zatím nejsme oddaní. Chceme se jimi stát. Budeme-li se na věci dívat takto, pak je možné, že Tvůj manžel má právě jako Ty docela blízko k oddané službě. Každý, kdo přijímá Boha za svého úctyhodného Pána se dá považovat z oddaného.

Možná, že Tvému manželovi vadí, že se musí podřídit někomu nebo něčemu většímu než je on sám. Pokud je tomu tak, bude přirozeně cítit odpor k Tvým pokusům přiblížit se k Pánu. Možná se bojí, že Kršna vstoupil mezi Vás a chce Tě od něj odvést. Pak asi bude nejschůdnější cestou, jak se věnovat duchovnímu životu a oddané službě, být trochu uzavřenější, jako kdybys měla tajného milence.

Ale pokud Tvůj manžel není vyloženě záštiplný a nesnáší již samotnou existenci Pána Kršny, je docela možné, že uvnitř také touží po duchovním životě. Vždyť vědomí Kršny je v každém stejně jako oheň je ukrytý ve dřevě. Stejně jako oheň může být zapálen, může být božské vědomí probuzeno v dobré společnosti. Jak můžeš Jamesovi pomoci probudit jeho lásku ke Kršnovi?

Ve svém dopise jsi se zmínila, že se cítíš být utlačován Tvými kazatelskými snahami (například když se ho pokoušíš přimět, aby se stal vegetariánem a četl Prabhupádovy knihy). Jeho reakce možná více souvisí s proměnou Vašeho vzájemného vztahu než s duchovním životem jako takovým. Jestliže je to tak, pak mu neposkytuješ dostatek prostoru, aby vyjádřil své pocity.

Představ si, že máš zarostlou a zanedbanou zahradu a Tvůj souseď jen celé dny běhá kolem a kritizuje. Jak by ses cítila? Abys měla klid, možná by ses donutila něco udělat, ale ke svému sousedu ani ke své zahradě nebudeš cítit příliš mnoho lásky. Naopak si představ, že Tvůj souseď je nadšený zahradník, který občas nechá nějaké ovoce a zeleninu před Tvými dveřmi. Pak se pravděpodobně budeš dívat na jeho zahradu a myslet si: „Co kdybych udělala také něco s mojí zahrádkou?“

Oddaný je jako zahradník pilně opatrující svou rostlinku oddanosti. Má-li mysl ponořenou v myšlenkách na svého Pána Kršnu pak se i v jeho tváři zrcadlí Pánova krása a vlastnosti a začíná být stejně přitažlivý jako Kršna. Oddaní jsou tak zaujati hledáním Absolutní Pravdy, že jejich nadšení překypuje a chtějí se podělit se svými nově nalezenými poklady transcendentálního poznání. Teprve postupně se učí diskretnosti a taktnímu chování.

Hnutí pro vědomí Kršny se snaží lidi vzdělávat a ne je přesvědčovat aby přestoupili z jedné víry na druhou. Změna víry je v porovnání s tím, co může filozofie vědomí Kršny nabídnout, pouhá povrchní záležitost.

Jiní manželé, jejichž vztah byl také v minulosti poznamenán hádkami a zklamáním, se nyní rozhodli vyjít si vstříc. Ona s ním chodí do Kršnova chrámu a on s ní jde do kostela. Také se shodli na tom, že přijmou jakékoliv náboženské zásady, které jsou příznivé pro jejich duchovní život, a proto oběťují své jídlo Bohu.

Být si vědom Kršny znamená vše vylepšit a ne všechno rozbořit.

Jestli se ti podaří seznámit Jamese s nějakým zkušeným oddaným, který má pochopení, možná budou jeho pochybnosti vysvětleny a jeho nechuť zmizí. Zná

jinou ženu, jejíž manžel se aktivně věnuje hnutí již přes osmnáct let, a ona byla teprve nedávno poprvé na návštěvě ve středisku Haré Kršna. Jsi i Ty připravena čekat na Jamese? Možná mu to můžeš usnadnit a vzít ho občas ke Góvindovi do restaurace nebo můžete spolu navštívit nějakého oddaného, který žije v podobných podmínkách jako Vy. Jamesovi to nejspíš připadá, že je nucen k něčemu, na co se ještě necítí.

A jak by ses měla nejlépe zařadit do té doby? Jak uchránit svou rostlinku oddanosti ve stísněné atmosféře? Tak jako se Tvůj manžel cítí tísněný Tebou, tak se ty cítíš omezovaná jím. Má pravdu, když říká, že každý je individuální a musí se rozhodnout, zdali si bude vědomý Kršny, či nikoliv. Právě tak i on by měl respektovat Tvé svobodné rozhodnutí. Když Šríla Prabhupáda mluvil o potížích vdané ženy, jejíž manžel nedodržel zásady duchovního života, řekl: „Jestliže ona nebo kdokoliv jiný chce být čistý, pak se může udržet čistý v jakýchkoliv podmínkách.“

Pamatuj, že jsi upřímnou studentkou autorizovaného duchovního procesu a že výsledky se jistě dostaví. Zahradník, který má dobrou sadbu, úrodnou půdu, dostatek vláhy a slunečního svitu a nikdy nepostradatelnou milost Boha, má zaručenou dobrou sklizeň. Tvůj úspěch je zaručen dary Šríly Prabhupády a Šrí Čaitanji a stejně jako zahradníkova rodina dostane podíl z úrody, tak i Tvoje rodina dostane svůj podíl ovoce Tvého duchovního pokroku.

Ptáš se, jestli je možné sloužit Kršnovi a zároveň se starat o svou rodinu. V Bhagavad-gítě Kršna říká, že cokoli děláme, můžeme dělat jako oběť Jemu. Matka Teresa jednou řekla, že není ve skutečnosti služebníci chudých, ale služebníci Boha. Takže si pamatuj, že ani ty nejsi služebníci své rodiny, ale služebníci Nejvyšší Osobnosti Božství, Šrí Kršny, zdroje všech duchovních i hmotných světů. Voda, kterou budeš zalévat rostlinku své oddané služby, přinese duchovní prospěch všem živým bytostem v celém vesmíru, nemluvě o Tvém manželovi a Tvých dětech.

Ve skutečnosti tedy nejsi tolik svázaná, jak si myslíš, a jsi na dobré cestě k úplné svobodě.

Neházejte nás do stejného pytle

Od samého začátku legálního působení hnutí Haré Kršna v našich zemích se zájem sdělovacích prostředků soustřeďuje na jednu klíčovou otázku: Je či není hnutí Haré Kršna sektou? Poslední dobou je zřejmé, že se sdělovací prostředky spíše přiklánějí k povrchnímu závěru, že hnutí Haré Kršna je sektou. Jako členové tohoto hnutí se však s označením „sekta“ nemůžeme ztožňovat. Především proto, že označení „sekta“ působí v povědomí lidí negativně a také proto, že považujeme za nevhodné, aby nás lidé házeli do stejného pytle se satanisty, oshy atd. Sekty, které byly vynalezeny před několika lety nebo staletími, které jsou netolerantní, fanatické a které hlásají rasovou a náboženskou nesnášenlivost, nám jsou stejně cizí, jako většině soudných občanů tohoto státu. Pokud jde o svérázné, ba pro určité lidi exotické vystupování našich členů, můžeme jen znovu a znovu upozornit na skutečnost, že být členem hnutí pro vědomí Kršny neznamená jen oholení hlavy a nošení dhóti či sári. Samozřejmě, že chce-li někdo být mnichem, musí změnit oděv i jméno—to je běžnou praxí i v katolických řeholích. Považovat mnišství a řeholnictví jiného původu než křesťanského za sektářství, je naprosto primitivní postoj. Pravda, organizačně se hnutí Haré Kršna musí ještě leccemu naučit. Musí být také dříve

či později řádně registrováno jako náboženská společnost. Pochybovat však o pravosti tohoto hnutí na základě scestných a zkreslených informací, které dodávají nesvědomití a zaujatí „odborníci na sekty“, je nespravedlivé. Stačí, aby si tito „experti“ a pánové od novin jednou přečetli celý Šrímad Bhágavatam a Bhagavad-gítu, aby zjistili rozdíl mezi námi

a jinými tak zvanými „novými“ náboženskými organizacemi. Hnutí Haré Kršna se opírá o náboženskou literaturu a tradici, která je mnohem starší než křesťanství. Označovat hnutí Haré Kršna za sektu jen kvůli naší životospřávnosti, našemu vzhledu a našim rituálům jen dokazuje povrchnost novinářů. Je-li

někaký adekvátní název pro naše hnutí, pak je to spíše hinduisticko-vaišnavská společnost, jak ostatně naše hnutí nazývají také v bývalé Jugoslávii. Je bez debaty, že sdělovací prostředky podávají v poslední době jen zkreslené a neúplné informace o našem hnutí. Ale inteligentní lidé by se povrchními „informacemi“ senzacechtivých novinářů neměli nechat vyvést z míry. Jak jednou řekl Šríla Prabhupád: „Lidé budou číst naše knihy a teprve poté si o nás udělají ucelený názor.“ Vše tedy záleží na tom, do jaké míry dokážeme prosadit naše knihy, v první řadě nejskvělejší duchovní dílo všech dob—Šrímad Bhágavatam, miní váš JGD.

Vegetariánský koutek

KRÁLOVSKÝ MLÉČNÝ PUDINK SE SÝREM

Bengali cenna payasa

Západní Bengálsko je proslulé svými výbornými sladkostmi, jakou je i královský pudink se sýrem. V tomto pudinku je čerstvý sýr vmíchán do pistáciového khíru.

Khír:

2 l mléka
70 g cukru
80 ml vody
4 pl pistácií
1 ml růžové vody
nebo trochu kardamomu

Sýr:

710 ml mléka
30 ml citronové šťávy

Doba vaření: 1,5 h
Doba chlazení: 4 h
Porcí: 6-8

1) Přiveďte mléko (710 ml) do varu a přidávejte srážecí činidlo, dokud se neoddělí sýr. Ten potom nechte odkapat v cedníku.

2) Svařujte prudce mléko (2l) v hrnci s tlustým dnem. Přidejte trochu cukru, aby se nepřipalovalo. Za stálého míchání svařte asi na jednu třetinu původního množství a vychladte.

3) Přiveďte vodu s cukrem do varu. Vařte 5 min. Rozlámejte sýr na zakulacené kousky (asi 1,5 cm). Vhodte do sirupu a vařte asi 2 min. Sirup se sýrem nalijte do vychlazeného khíru. Přidejte ořechy a růžovou vodu či mletý kardamom. Kršnovi nabídněte dobře vychlazené a ozdobené růžovými plátky.

Sektobijci přitvrzují

Jak už asi mnozí z Vás zaregistrovali, počet útoků zejména v podobě hanlivých a dezinformujících článků v tisku se množí a jejich terčem jsou nové náboženské skupiny, ke kterým u nás patří i hnutí Haré Kršna. Rád bych vás tedy informoval o tiskové konferenci, která proběhla 28. února, a také o dalších krocích, které podniká občanské Sdružení pro náboženskou svobodu (SNS).

Konference se zúčastnilo asi padesát novinářů včetně pracovníků několika televizních stanic. Cílem bylo seznámit veřejnost se vznikem SNS, poukázat na skutečnost, že díky neustálým odkladům stále není schválen zákon o církvích, což znejišťuje postavení mnohých náboženských. Členové SNS, ať už věřící či ateisté, zároveň vyjádřili znepokojení a nesouhlas s činností

uzavřené skupinky takzvaných „odborníků na sekty“. Jejich nerespektování a jednoznačně tendenční jednání naneštěstí i po konferenci nadále inspiruje některé novináře k vydání článku typu *Přes spásu do pekla* v Ahoj na sobotu. SNS bude i z tohoto důvodu pořádat v Praze dne 11. května seminář na téma „Co je smyslem našeho života?“, kde dostanou slovo tradiční i méně rozšířené církve a náboženské skupiny. Oddaní tam budou mimo jiné

podávat občerstvení.

Chcete-li získat podrobnější informace nebo pomoci v této záležitosti, napište mi prosím. Každý krok k pokojnému a tolerantnímu soužití lidí celé společnosti je důležitý, a jen taková společnost může ocenit zpívání svatých jmen Pána.

Váš služebník
bhakta Martin

Závazně si objednávám

KRŠNŮV ZPRAVODAJ

na rok 1994.

Předplatné 60,- Kč uhradím

- složenkou
- v doporučeném dopise
- ve známkách
- předám osobně

na adrese Kršnův dvůr
257 28 Chotýšany.

Zveme vás na MALÝ INDICKÝ FESTIVAL Odkaz staré Indie dnešku

hudební vystoupení
s tradičními indickými
nástroji
přednáška na téma
bhakti-jóga
seberealizace
smysl života
reinkarnace
vegetariánství
mantra meditace
védská kultura

vegetariánské
občerstvení podle
tradičních
indických receptů
nabídka duchovní
literatury, vonných
tyčinek, indického
koření, ...
promítání
diapozitivů
z Indie

Přednáší **Džaja Gurudéva dás** a **Ašvahari dás**

z Centra pro védská studia Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny v Praze 5, Jílová 290

- 2. dubna, 14 h, Jóga klub, Plzeňská, Děčín
- 7. dubna, 19 h, Junior klub, Příbram
- 8. dubna, 17 h, ZS Spořilov, Kotkova ul. 1287, Pardubice
- 16. dubna, 18 h, G klub (bývalé OKS), Sumperk
- 19. dubna, 17 h, KS, kinosál, Karviná - Ráj
- 22. dubna, 17 h, Zámek, Frýdek - Místek
- 23. dubna, 14 h, Sachová kavárna, Jeseník
- 25. dubna, 18:30, klubovna Vlastivědného muzea, Olomouc
- 26. dubna, 18 h, VSK Smeralova 6, Olomouc
- 27. dubna, 18 h, Národní dům, Prostějov
- 30. dubna, 17 h, Magistrát města Brna, Kounicova 67, Brno
- 3. května, 18 h, Jupiter klub, Velké Meziříčí
- 6. května, 17 h, ZS TGM (u nemocnice), Náchod

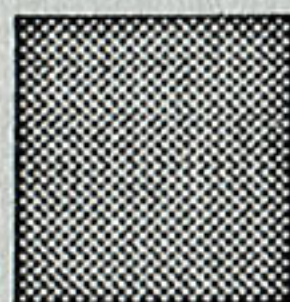
ODESÍLATEL:

Zásilková služba
Hnutí Haré Kršna
Kršnúv dvůr
CHOTÝŠANY
257 28

REINKARNACE

Souhrnná věda o stěhování duše (6)

Svobodná vůle a osud

Již dříve jsme mluvili o tom, že podle védské filozofie je každé živé bytosti, která přechází v hmotném světě z jednoho těla do druhého, dána svobodná vůle jednat podle vlastních tužeb, představ a myšlenek.

Když Šrí Kršna přednesl Ardžunovi Bhagavad-gítu, řekl v jednom z posledních veršů celého díla:

„Vyjevil jsem ti zde ještě důvěrnější poznání. Důkladně si je promysli a pak jednej, jak je ti libo.“ (Bg. 18.63)

Ve Védách je řečeno, že touha je otcem myšlenky a myšlenka je otcem činu, přičemž touha původně pochází od duše, myšlenka od mysli (jemnohmotné tělo) a činnosti od činnostních smyslů hrubohmotného těla.

Na základě našich tužeb a myšlenek, od nichž pochází naše činnosti (*akce*), tedy sklídíme působením zákona karmy odpovídající *reakce*, jinými slovy, naše tužby se vyplní. To samozřejmě platí pouze tehdy, když jsou naše přání splnitelná, tedy v rámci hrubohmotných a jemnohmotných přírodních zákonů. Pokud nám však naše současné tělo neumožňuje naše touhy vyplnit (když chceme být například znovu mladí, slavní a bohatí, umět létat a podobně), budeme muset vstoupit do jiného těla, nebo dokonce i do jiné životní podoby.

Takto má živá bytost díky svobodné vůli sice určité pole působnosti, které je však omezené. Védská filozofie učí, že svobodná vůle a předurčení neboli osud probíhají paralelně. Jinými slovy: Našimi současnými činnostmi,

kteří vykonáváme z vlastního rozhodnutí na základě svobodné vůle, si vytváříme své budoucí karmické reakce. A zároveň sklízíme reakce za své předešlé činnosti.

Zákon karmy je tedy velice striktní, protože má (těžký a) nepředstavitelně komplikovaný úkol—zajistit vyplnění tužeb veškerých živých bytostí celého hmotného světa tak, aby si především vzájemně neodporovaly, ale naopak se doplňovaly a potom, aby v celém vesmíru nezůstalo nepotrestané ani jedno bezpráví. Americký transcendentalista *Ralph Waldo Emerson* (1803-1882) to popisuje následujícími slovy:

„Když miluješ lidi a sloužíš jim, nevyhneš se odměně. Skryté odplaty neustále znovu ustanovují rovnováhu boží spravedlnosti. Není možné změnit tento zákon. Všichni tyrani, majitelé a monopolisté světa se marně snaží rozvrátit tuto rovnováhu. Rovník se drží stále na svém místě a lidé stejně jako i hmyz, slunce i planety se podle toho musí řídit nebo být zničeny zpětnou reakcí.“ (Lectures and Biographical Sketches, 1868)

Vesmíru vládnou pevné a všeobecně platné zákony—jako pravidla velké hry života—které koordinují přání a vzájemné vztahy mezi jednotlivými živými bytostmi.

Představte si, kolik máme nevyplněných přání! V Bhagavad-gítě (2.70) je řečeno, že nepřetržitý proud žádostí, který vychází z mysli každé živé bytosti, se podobá nescetným řekám, které se všechny vlévají do jednoho obrovského oceánu, který je takto neustále

doplňován. To neplatí pouze pro jednu živou bytost, ale pro miliony a miliardy ostatních. A tak vzniká nekonečně komplexní, multidimenzionální síť akcí a reakcí, kterou člověk nemůže pochopit. Takto dostává každá živá bytost přesně to, co si zaslouží — ani víc a ani méně.

Védská filozofie karmy vysvětluje, že na tomto jevu je patrné působení neviditelné ruky Boha, který ve Svém aspektu jako všepronikající Nadduše (v sanskritu *paramātmā*) provází všechny individuální duše při jejich putování různými tělesnými podobami.

Bhagavad-gítá popisuje tento zvláštní aspekt Boha také v následujícím verši:

„Vedle individuální duše je v těle i jiný, transcendentální poživatel, a to Nejvyšší Pán, nejvyšší vlastník, dohlížitel a schvalovatel, který je známý jako Nadduše (*paramātmā*).“ (Bg. 13.23)

Funkcí Nadduše je tedy registrovat nesčetná přání každé jednotlivé živé bytosti a zařídit odpovídající vyplnění, stejně jako pozorovat činnosti živé bytosti a posílat jim příslušné reakce. Této řídicí boží ruce se říká zákon karmy.

(Na pokračování z knihy *Reinkarnace, souhrnná věda o stěhování duše*, Ronald Zurrer (*Rāja Vidyā dāsa*), Zurich 1989)

VAIŠŇAVSKÝ KALENDÁŘ GAURABDA 508

obdržíte od Zásilkové služby

Kršňův zpravodaj je dvouměsíčník pro přátele a oddané Kršny.

Vydává a rozšiřuje

**Zásilková služba
Hnutí Haré Kršna**

Kršňův dvůr

257 28 Chotýšany.

Roční předplatné činí 60,- Kč.
Členové Společnosti přátel a oddaných
Kršny obdrží každý výtisk zdarma.
Podávání novinových zásilek povoleno
Oblastní správou pošt střední Čechy
v Praze, č.j. P/Fiš-2623/93 ze dne
28.12.1993.

NOVÍNOVÉ VÝPLATNÉ

Adresát:

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*